

ЕЛИН ПЕЛИН
ПОЗНАВАЧЪТ ОТ УМНИКОВО

chitanka.info

Бай Станьо Познавачът се връщаше пешком от града с тежък товар на гърба. Времето беше горещо. Уморен и изпотен, той спираше често да си почива.

По едно време го настигна автомобил. Бай Станьо спря сред пътя, сложи товара на земята и замахна с ръце като вятърна мелница.

— Стой бре, автомобилчо! Спри!

Господарят на автомобила, който сам караше, видя бае Станьо и спря колата.

— Закъде отиваш, господине? — запита бае Станьо.

— За село Умниково.

— И аз съм оттам — рече бае Станьо. — Закарай ме до село. Капнал съм от умора. Пък и колата ти е празна.

— Колко ще дадеш? — запита шеговито господарят.

— Аз съм сиромаш човек, господине. Пари нямам.

— Добре, качи се — рече весело господинът. — Пари не ща, но нали си от Умниково, кажи нещо умно, преди да тръгнем.

— Добре — каза бае Станьо, който беше весел човек и обичаше да се шегува. — Слушай! Веднъж се срещнали, както ние с тебе, петима души. Седнали да си починат под едно дърво и се разприказвали. Почнали да се разпитват кой какъв е.

Първият рекъл:

— Аз с песен новото срещам, с песен старото изпращам.

Вторият казал:

— Аз пък събирам свестните, та им вземам ума.

Третият се препоръчал така:

— Аз вода на разходка хорските дрехи.

Четвъртият казал:

— Аз спирам на пътя тия, които пак ще заминат.

Петият рекъл:

— Аз пък съм тоя, който често се дели от сянката си.

Като каза това, бае Станьо седна в автомобила, тури и товара си, па прибави:

— Сега карай, мисли и ми кажи какви хора са били тия.

Подкара господинът автомобила и се замисли. Мисли, мисли, стигнаха до Умниково.

— Не можах да намисля кои са тия хора — каза господинът и спря.

— Нали си в Умниково, ще ги научиш — рече бае Станьо. — С това ще ти се отплатя, загдето ме докара дотук.

И бае Станьо, като се засмя, занарежда бавно:

— Първият от тия хора бил поп. С песен той среща новородения, като го кръщава, с песен изпраца умрелия, когато го опява.

Вторият бил кръчмар. Събира свестните, упива ги и им взима ума.

Третият бил овчар. Пасе по полето овците, от чиято вълна се правят дрехите.

Четвъртият бил лекар. Той лекува болните и ги забавя от смъртта, към която ще отидат.

Петият бил летец. Той се откъсва от сянката си, когато се вдигне да лети.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.